

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Ἀθήναις τῇ 4 Δεκεμβρίου 1941

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 421

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 600.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως συνταγματικῶν τινῶν διατάξεων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἡ Κυβέρνησις ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 30 Ἀπριλίου καὶ Μαΐου 1941 ὑπ' ἀριθ. 1 Νόμου, Διατάγματος περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων οἰκταξέων, ἀποφασίζει :

Ἄρθρον 1.

1. Ἐπανεξέτασις τῶν ἀναπήρων πολέμου 1940, παρὰ τῆς οἰκίας Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐπιτρέπεται ἐφ' ὅπως ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἀναπήρου, υποβαλλομένη εἰς τὴν αὐτὴν Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν, ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς κοινοποιήσεως τῆς πρώτης γνωματεύσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ἢ τὸ περιεχόμενον κοινοποιεῖται ἐντὸς πενήθμηρου εἰς τὸν ἀνάπῃρον, ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης.

Ἡ οἰκία Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ὡς ἀνωτέρω οὐκισμένης προθεσμίας ἀποστέλλει εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν κανονισμοῦ Πολεμικῶν Συντάξεων τὴν ἐκδοθεῖσαν πρώτην γνωματεύσιν μετὰ τῆς πᾶσιν ἐκδοθεῖσας μετ' ἐπανεξέτασιν κατὰ τοιαύτης.

2. Αἱ γνωματεύσεις τῆς οἰκίας Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς αἱ καθορίζουσαι ποσοστὴν ἀναπήριαν μὴ παρέχον δικαίωμα συντάξεως κατὰ τοὺς κατεστάτους νόμους δὲν ἀποστέλλονται εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Κανονισμοῦ Πολεμικῶν Συντάξεων.

Αἱ ἤδη ἐκδοθεῖσαι τοιαύται γνωματεύσεις ἐφόσον δὲν ἀποστάλησαν εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ (Ἐπιτροπὴν Κανονισμοῦ Πολεμικῶν Συντάξεων), κοινοποιούνται εἰς τοὺς ἀναπήρους ὡς ἀφορῶσι παρὰ τῆς περὶ τῆς ἀνωτέρω Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

Αἱ περιελθούσαι εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ ἐπιστρέφονται εἰς τὴν οἰκίαν Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν κατὰ τ' ἀνωτέρω κοινοποιήσιν τοῖς ἐνδιαφερομένοις, μὴ ἐκδοθέντων, βάσει τούτων, ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς Κανονισμοῦ Πολεμικῶν Συντάξεων.

3. Ἡ προθεσμία πρὸς ὑπεβολὴν αἰτήσεως ἐπανεξέτασεως διὰ τοὺς ἀναπήρους δι' ὅς ἐξεδόθη ἤδη γνωματεύσεις τῆς οἰκίας Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ μὴ αἰτήσαντας τὴν ἐπανεξέτασιν τῶν λήγει μετὰ τοιαύτων ἡμερᾶς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς σχετικῆς γνωματεύσεως τῆς οἰκίας Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Κανονισμοῦ Πολεμικῶν Συντάξεων.

Ἐὰν ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς Κανονισμοῦ Πολεμικῶν

Συντάξεων ἔχει κοινοποιηθῇ, ἡ προθεσμία πρὸς ἐπανεξέτασιν λήγει μετὰ τριμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ οἰκία Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς δὲν προβαίνει εἰς τὴν ἐκδοσιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Α. Νόμου 2666/1940 καὶ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2734/1940 γνωματεύσεως τῆς, εἰμὴ μόνον ἐνθὺς ὡς ἤθελε διαπιστωθῇ παρὰ ταύτης, ὅτι, ἡ παραιτέρω παραμονὴ τοῦ νοσούντος εἰς τὸ Νοσοκομεῖον κρίνεται ἀσκόπος ἀπὸ ἀπύθμεως θεραπείας.

2. Ἡ πληρωμὴ τῆς συντάξεως τῶν ἀναπήρων πολέμου 1940, τῶν ἐπιτροπυμένων καὶ μὴ κριθέντων εἰσέτι παρὰ τῆς οἰκίας Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τῆς χρονολογίας ἣν φέρει ἡ ἐκδοθεῖσα πρώτη γνωματεύσις τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης.

3. Ἡ πληρωμὴ τῆς συντάξεως τῶν αὐτῶν ἀναπήρων δι' ὅς ἐπαρῆνθη ἤδη ἡ οἰκία Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς, εἰς τὴν ὅσον ἀπολυθῇ τῶν τάξεων τοῦ Στρατοῦ μέχρι τῆς ἐκδοθεῖσας τοῦ παρόντος, ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπόμενου μηνὸς τῆς χρονολογίας δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

4. Αἱ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς Κανονισμοῦ Πολεμικῶν Συντάξεων, ἡ κατενέχουσαι συντάξιν εἰς ἀναπήρους πολέμου 1940, μὴ ἀπολυθέντας εἰσέτι, ἐκτελοῦνται παρὰ τῆς Διοικήσεως, τῆς πληρωμῆς τῆς συντάξεως ἀρχομένης ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπόμενου μηνὸς τῆς χρονολογίας δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

5. Ἡ πληρωμὴ τῆς συντάξεως τῶν ἀναπήρων πολέμου 1940 τῶν ἀπολυθέντων τῶν τάξεων τοῦ Στρατοῦ ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς ἐπόμενης τῆς ἀπολύσεως ἐκ τῶν τάξεων τοῦ Στρατοῦ.

Ἄρθρον 3.

1. Ἐκ τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἐδαφίου 1 τῶν ἄρθρων 3 καὶ 4 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2666 ἀπαλείφεται ἡ λέξις «ἐπανεξέτασις».

Ἡ προηγουμένη παράγραφος ἰσχύει ἐφ' ἧς καὶ ὁ Ἀναγκ. Νόμος 2666 τοῦ 1940.

2. Ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2650 τοῦ 1940 καταργεῖται ἐφ' ἧς ἰσχύουν.

3. Εἰς τὸ ἄρθρον 15 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2650/1940 προστίθεται καὶ τρίτον ἐδάφιον ἰσχύον ἐφ' ἧς καὶ ὁ Νόμος αὗτος, ἔχον ὡς ἀκολουθῶς :

«3. Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ὁ δικαιούχος, λόγῳ ἀκρωτηριασμοῦ ἢ παραλύσεως τῶν χειρῶν ἢ στερήσεως τῆς βράσεως, ἀδυνατεῖ νὰ υπογράψῃ τὴν ἐξοφλητικὴν ἀπόδειξιν πρὸς λήψιν τῆς συντάξεώς του, ἐπιτρέπεται νὰ διαρίξῃ εἰδικὴν πρὸς τοῦτο πληρεξούσιον.

Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ὁ δικαιούχος ἀδυνατεῖ νὰ υπογράψῃ τὴν ἐξοφλητικὴν ἀπόδειξιν, λόγῳ ἀνγισίας γράμματων, ἐπιτρέπεται νὰ υπογράψῃ ταύτην δύο μάρτυρες ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ δικαιούχου καὶ τοῦ ἐντεταλμένου διὰ τὴν πληρωμὴν ταύτης δημοσίου ὁργάνου.

(*) Ἀναδημοσιεύεται ὡς δημοσιευθὲν ἐφαλμένως εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 352 (Τεύχος Α') τῆς 22 Ὀκτωβρίου 1941 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ κατὰ τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ παρόντος ἐδαφίου ἀδυναμία πρὸς ὑπογραφήν τῆς ἐξοφλητικῆς ἀποδείξεως διαπιστοῦται ὑπὸ τοῦ συντάσσοντος τὸ πληρεξούσιον συμβόλαιον συμβολαιογράφου καὶ τῶν προσυπογραφόντων μαρτύρων, γινωσκόμενης εἰδικῆς περὶ τούτου μνείας ἐν τῷ συμβολαίῳ τούτῳ».

4. Τὸ ἐδάφιον 4 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν. Δ. 507) 41 ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Α. Ν. 2414) 40 προβλεπομένην Ἐπιτροπὴν.

*Ἀρθρον 4.

Οἱ κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον 1941 αὐτοκτονήσαντες, ἕνεκα τῶν πολεμικῶν γεγονότων Ἀξιωματικοί, πλὴν τῶν μετὰ καταδίκην ἢ ὑπὸ κατηγορίαν διατελούντων, θεωροῦνται ὡς φονευθέντες ἐν πολέμῳ καὶ ἐξισοῦνται ἀπολύτως πρὸς τοὺς αὐτοὺς τε καὶ οἱ οἰογένειαι αὐτῶν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀπονομὴν συντάξεως καὶ τῶν ἄλλων εὐεργετημάτων, τῆς συντάξεως καταβαλλομένης ἀπὸ τῆς ἐπομένης τοῦ θανάτου ἢ τῆς λήξεως τῶν διμήνων ἀποδοχῶν.

Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου ὅποτεδήποτε αὐτοκτονησάντων ἀξιωματικῶν, ἐφ' ὅσον ἐξ ἐπιστήμων ἀνακρίσεων προκύπτει ὅτι ἡ αὐτοκτονία ὀφείλεται εἰς λόγους ὑπερβαλλούσης ἐναντι τῆς ὑπηρεσίας καὶ τοῦ καθήκοντος φιλοτιμίας καὶ εὐαισθησίας τοῦ ἀξιωματικοῦ.

Αἱ οἰογένειαι τῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τῆς προηγουμένης παρ. αὐτοκτονησάντων ὀπλιτῶν θεωρουμένων ἐν τῇ περιπτώσει τούτῃ ὡς θανόντων ἕνεκα τῆς ὑπηρεσίας διακαίουνται τῆς ὑπὸ τοῦ ἐδ. 1 τοῦ ἄρθρ. 53 καὶ τοῦ ἄρθρου 54 τοῦ Δ) τοῦ τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 ὁριζομένης συντάξεως.

Αἱ κατ' ἀντίθεσιν τῆς ἀνωτέρω παραγράφου ἐκδοθεῖσαι πράξεις ἢ ἀποφάσεις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἀναθροῦνται τῇ αἰτήρει τῶν ἐνδιαφερομένων ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

*Ἀρθρον 5.

1. Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Ἀμύνης, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως θέλει καθορισθῇ ὁ τρόπος τῆς βεβαιώσεως τοῦ τραυματισμοῦ, τῆς ἐξαφάνσεως ἢ τοῦ θανάτου κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον, ἐφ' ὅσον ὀφίσταται ἀδυναμία ἀποδείξεως τῶν γεγονότων τούτων ἐξ ἐπιστήμων στοιχείων.

2. Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον προκειμένου νὰ κανονίσῃ τὴν σύνταξιν τῶν ἐκ τῶν κακουχιῶν τοῦ πολέμου 1940—1941 παθόντων, τῶν ὁποίων αἱ ὑποθέσεις διαβιβάζονται αὐτῷ παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς Κανονισμοῦ Πολεμικῶν Συντάξεων, λόγῳ ἀρμοδιότητος, ἐφαρμόζει τὴν ὑπὸ τῶν Ἀναγκ. Νόμων 2650, 2665, 2666 καὶ 2734 τοῦ 1940 καὶ 2885 τοῦ 1941 ὡς οἱ νόμοι οὗτοι τροποποιῶνται διὰ τοῦ παρόντος καθοριζομένην διαδικασίαν, ἀποκλειομένης τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 60 τοῦ Διατάγματος τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ ἀπονομῆς πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, προβλεπομένης διαδικασίας.

*Ἀρθρον 6.

1. Τὸ ἐδάφιον 3ον τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 7) 13 Φεβρουαρίου 1936 Β. Δ. «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἀπὸ 23) 24 Ἰανουαρίου 1936 Ἀναγκ. Νόμου, περὶ ρυθμίσεως τῶν συντάξεων τῶν παθόντων ὀπλιτῶν καὶ τῶν οἰογενειῶν αὐτῶν κατὰ τοὺς ἀπὸ τοῦ 1912 καὶ ἐφεξῆς πολέμους καὶ ἐπιστρατεύσεις καὶ τῶν περὶ ἀποκαταστάσεως αὐτῶν Νόμων τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς.

«Ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν ἀναθέτει εἰς τινὰ, τοῦ παρ' ᾧ προσέρχεται Πρωτοδικεῖον, δικαστὴν νὰ προβῇ εἰς ἐνόρκους ἀνακρίσεις κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας, διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν περιστάσεων τοῦ παθήματος τοῦ ὀπλίτου, τῆς σχέσεως τούτου πρὸς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν καὶ τοῦ χρόνου καθ' ὃν αἱ συνέπειαι αὐτοῦ τὸ πρῶτον ἐξεδηλώθησαν.

Ὁ Δικαστὴς ἐξετάζει αὐτεπαγγέλτως ἢ τῇ ὑποδείξει τοῦ ἐνδιαφερομένου, μάρτυρας.

2. Τὴν ἀνάκρισιν τῶν μαρτύρων διαμενόντων ἐκτὸς τῆς ἐξρας τοῦ Δικαστοῦ δύναται, κατὰ παραγγελίαν τούτου, νὰ ἐνεργήσῃ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος τοῦ τόπου ἐνθα οἱ μάρτυρες οὗτοι διαμένουσιν».

3. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 1ου τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Β. Δ. προστίθεται 11ον ἐδάφιον τὸ ἐξῆς :

Ἡ διαδεξαμένη τὸ Συμβούλιον Ἐλέγχου Συντάξεων κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2650) 1940 Ἐπιτροπὴ Κανονισμοῦ Πολεμικῶν Συντάξεων καὶ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον κρίνουν εἰς ἐλευθέρῳ περὶ τῶν περιστάσεων τοῦ παθήματος τοῦ ὀπλίτου, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ πόρισμα τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν ἀνάκρισιν δικαστοῦ, τὰς ληφθείσας ἐνόρκους μαρτυρικὰς καταθέσεις καὶ τὴν γνωμάτευσιν τῆς οἰκείας Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

*Ἀρθρον 7.

1. Τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1833 τοῦ ἔτους 1939 παρεχόμενα ἐπιδόματα ὀλικῆς καὶ βαρείας ἀναπηρίας, εἰς ὀπλίτας, ὡς καὶ τὸ ἐπίδομα φυματικοῦ, καταβάλλονται τοῖς δικαιούχοις ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐξεδόθη ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Κανονισμοῦ Συντάξεων ἢ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἡ σχετικὴ περὶ χορηγήσεως ἀπόφασις ἢ πράξις.

2. Καταργεῖται τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1833) 39.

3. Ἀνάπηροι πολέμου συνταξιοδοτούμενοι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 3122 καὶ τυχόντες ἀποκαταστάσεως κατὰ τὰς διατάξεις τῶν περὶ ἀποκαταστάσεων αὐτῶν Νόμων (4042, 6034 κλπ.) ὧν ἡ ἀποκατάστασις διεκόπη εἴτε ἐνεκεν ἐχθρικοῦ ἐμβαρδισμοῦ λαβόντες χώραν κατὰ τὸν ἀπὸ 28 Ὀκτωβρίου 1940 πόλεμον, εἴτε ἐνεκεν μέτρων ἀσφαλείας ληφθέντων ὑπὸ τῶν Ἀρχῶν, εἴτε ἐξ ἄλλης προερχομένης ἐξ ἀνωτέρας βίας αἰτίας, εἴτε ἐκ διαφορῶν ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεως τῶν λόγων, σῆσιν ἐχόντων μὲ τὸ συμβεβηκὸς τοῦ πολέμου, τῶν περιστάσεων τούτων χρινόμενοι παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς Κανονισμοῦ Πολεμικῶν Συντάξεων, θεωροῦνται ὡς ἀναποκατάστατοι ἀνάπηροι πολέμου. Ἐπὶ τούτων ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ περὶ ἀποκαταστάσεων ἀναπήρων πολέμου διατάξεις τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1833) 1939.

*Ἀρθρον 8.

1. Εἰς ἃς περιπτώσεις γενῶνται ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ προσώπου πλείονα δικαιώματα συντάξεως κατὰ τὸν Νόμον 3122 διὰ φονευθέντας ἢ θανόντας ἢ ἐξαφανισθέντας κληρωτοὺς, ἐρέδρους ἢ ἐθελοντὰς ὀπλίτας, ἐπιτρέπεται ἡ σύγχρονος καταβολὴ τῶν συντάξεων τούτων.

2. Συνταξιοῦχοι, θύματα πολέμου δικαιούχοι συντάξεως κατὰ τὸν Νόμον 3122 ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως καὶ ἐτέρας συντάξεως κατὰ τοὺς Ἀναγκ. Νόμους 2650, 2665, καὶ 2734) 1940 ἐπιτρέπεται νὰ εἰσπράττωσιν ἀμφοτέρως τὰς συντάξεις ταύτας ἐφ' ὅσον πάντα τὰ φονευθέντα ἢ ἀποβιώσαντα πρόσωπα, ἐξ ὧν ἔλκουσι τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως ἔφερον τὸν βαθμὸν τοῦ ὀπλίτου τηρουμένης αἰετοῦ ἐν ἰσχύϊ τῆς διατάξεως τῆς δ' περιπτώσεως τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 76 τοῦ Διατάγματος τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ ἀπονομῆς πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων».

*Ἀρθρον 9.

1. Οἱ εἰς τοὺς ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 5 Ἰουνίου 1935 «περὶ ἀναγνωρίσεως συνταξίου χρόνου κλπ.» ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, καταρτισθέντας πίνακας περιλαμβανόμενοι ἰσόβιοι ἢ μόνιμοι ὑπάλληλοι, ἐξαίρετονται τῆς 5ης περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ἀν. Ν. 977) 1937, ἐφ' ὅσον ἐπαναδιορίζονται ἢ ἐπανεδιορίσθησαν ἐν Δημοσίᾳ θέσει. Διὰ τούτους ἀπομακρυνόμενους ὅποτεδήποτε τῆς

υπηρεσίας εφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ 'Αν. Νόμου 977)1937.

2. Ἡ ὑπὸ τῆς 3 παραγράφου τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ 'Αναγκ. Νόμου 977)1937 καθοριζομένη ἐξαμηνος προθεσμία διὰ τὴν ἀναγνώρισιν δικαιώματος συντάξεως, ἡ αὐξήσεως συντάξεως τῶν ὑπαχθέντων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Δ. τῆς 5 Ἰουνίου 1935 «περὶ ἀναγνώρισεως ὡς συνταξίμου χρόνου κλπ.», παρατείνεται ἐπὶ ἑξ εἰσέτι μῆνας, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

3. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Διατάγματος τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ ἀπονομῆς κλπ.» ὡς συνεπληρώθη μεταγενεστέρως προστίθεται περίπτωσις δ' ἔχουσα ὡς ἀκολουθῶς :

α) 'Ο ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουνίου 1923 μέχρι τῆς 31 Μαρτίου 1934, ἐκτὸς ὑπηρεσίας χρόνος τῶν ἐκτάκτων νομοκτηνιάτρων τοῦ Κράτους τῶν ἀπολυθέντων ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουνίου 1923 καὶ ἐπαναδιορισθέντων μέχρι τῆς 31 Μαρτίου 1934 ὡς μονίμων τοιούτων, ἐφ' ὅσον διετελέσαν ἐν τῇ μονίμῳ ταύτῃ θέσει ὑπὲρ τὴν δετίαν ἐν συνόλῳ.

* Ἀρθρον 10.

1. Καταργοῦνται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ ὑπ' ἀρ. 1343 τῆς 5)6 Αὐγούστου 1938 'Αναγκ. Νόμου «περὶ τῆς συντάξεων τῶν Νομαρχῶν καὶ τῶν Πεντικῶν Γραμματέων τῶν Γεν. Διοικήσεων», αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ ὑπ' ἀρ. 2414 τῆς 25)26 Ἰουνίου 1940 'Αναγκ. Νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ ἀπονομῆς πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων διατάξεων», ὡς καὶ ἡ παράγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ὑπ' ἀρ. 1329 τῆς 17)27 Ἰουλίου 1938 'Αναγκ. Νόμου.

2. Ὡς πρὸς τὴν συνταξιοδότησιν τῶν Νομαρχῶν, Πεντικῶν Γραμματέων τῶν Γεν. Διοικήσεων καὶ τῶν Νομαρχῶν καὶ τῶν Ἐπαρχῶν (μετακλητῶν ὑπαλλήλων), τῶν ἀπὸ τῆς 6 Αὐγούστου 1938 καὶ ἐφεξῆς ἐξεληθόντων καὶ ἐξερχομένων τῆς ὑπηρεσίας, ἔχουσιν ἐφαρμογὴν ἡ παράγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 1, ὡς καὶ πᾶσαι αἱ λοιπαὶ γενικαὶ διατάξεις τοῦ Διατάγματος τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ ἀπονομῆς πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων», τοῦ κυρωθέντος διὰ τοῦ ἀπὸ 11)13 Ἰανουαρίου 1936 'Αναγκ. Νόμου, ὡς αὐταὶ ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν μεταγενεστέρως δι' ἐτέρων γενικῶν, ἀφρωσῶν εἰς ἅπαντας τοὺς πολιτικούς καὶ στρατιωτικούς ὑπαλλήλους διατάξεων.

3. Ὡς πρὸς τοὺς ἐκ τούτων ἐξεληθόντας ἤδη ἡ ἐφεξῆς ἐξερχομένους τῆς ὑπηρεσίας, τοὺς μὴ ἔχοντας συμπληρωμένην πενταετὴ ὑπηρεσίαν ἐν τῇ μὴ μονίμῳ θέσει τῶν καὶ μὴ ἀποκτώντας δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἐκ τῆς μὴ μονίμου ὑπηρεσίας τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀνωτέρω Διατάγματος κατὰ τὰς ἐν αὐτῇ ἀναφερομένης περιπτώσεις, ὁ χρόνος τῆς ἐν τῇ μονίμῳ ταύτῃ θέσει ὑπηρεσίας τῶν, ὡς καὶ ὁ χρόνος πάσης ἐτέρας πρὸ τοῦ διορισμοῦ τῶν, ὡς μετακλητῶν ὑπαλλήλων, καὶ μετὰ τὴν ἀρχικὴν ἐξ ἄλλης αἰτίας συνταξιοδότησιν αὐτῶν, συνταξίμου ὑπηρεσίας τῶν ἐν δημοσίᾳ θέσει, προσμετρεῖται διὰ τὴν προσαύξησιν τῆς ἀπονεμηθείσης αὐτοῖς ἐκ τῆς προτέρας ὑπηρεσίας τῶν συντάξεως.

Τὸ ἐδαφίον 5 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Α. Ν. 2414)40 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς :

Προκειμένου περὶ Νομαρχῶν ἐξεληθόντων τῆς ὑπηρεσίας μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀρκεῖ διὰ τὴν προσμέτρησιν τῆς ἐν τῷ στρατῷ προϋπηρεσίας τῶν πενταετῆς συνταξίμος ὑπηρεσία ὡς Νομάρχου.

4. Αἱ βάσει τῶν διὰ τοῦ παρόντος Ν. Δ. καταργουμένων διατάξεων ἀπονεμηθεῖσαι συντάξεις, ἀναθεωροῦνται, αὐτεπαγγέλτως, διὰ πράξεων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Νομοθετικοῦ τούτου Διατάγματος.

Μετὰ παρέλευσιν τοῦ διμήνου τούτου τὰ δικαιούμενα πρό-

σωπα λαμβάνουσι τὴν νέαν σύνταξιν, μὴ ὑποχρεούμενα, πάντως, εἰς ἀπόδοσιν τῆς ληφθείσης, ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν προτέραν σύνταξιν, διαφορᾶς.

5. Καταργεῖται ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1941 ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 5 Α. Ν. 977)37.

* Ἀρθρον 11.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Δ) τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ ἀπονομῆς πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων» ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἐδαφίου 1 ἄρθρου 1 τοῦ 'Αν. Νόμου 2414 τοῦ 1940, προστίθενται τρεῖς νέαὶ παράγραφοι, ἰσχύουσαι ἀφ' ἧς καὶ τὸ Διατάγμα τοῦτο ἰσχύει καὶ ἔχουσαι ὡς ἀκολουθῶς :

Αἱ παράγραφοι 5 καὶ 6 τοῦ παρόντος δὲν εφαρμόζονται προκειμένου περὶ ὑπηρεσιῶν ὡς ἄνω, τερματισθεισῶν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Διατάγματος. Ὁμοίως δὲν ἀπαιτεῖται ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 4 βεβαίωσις τῆς οἰκείας Ἑλληνικῆς Προξενικῆς Ἀρχῆς περὶ τῆς νομίμου συγκροτήσεως τῆς Κοινότητος, προκειμένου περὶ ὑπηρεσιῶν εἰς Κοινότητας, αἵτινες κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος, εἶχον παύσει ὑφιστάμεναι, ὡς καὶ περὶ ὑπηρεσιῶν εἰς μὴ Κοινοτικά ἀνεγνωρισμένα σχολεῖα τῆς ἀλλοδαπῆς.

Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀποφαίνεται, ἐπὶ τῇ βάσει παντὸς κρινόμενου παρ' αὐτοῦ ὡς προσφόρου ἀποδεικτικοῦ μέσου περὶ τῆς νομίμου συγκροτήσεως τῶν Κοινοτήτων τούτων ὡς καὶ περὶ τῆς καταβολῆς ἡ μὴ ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς ἐκπαιδευτικούς τούτους λειτουργούς.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἐδαφίου 6 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Διατάγματος τῆς 31ης Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ ἀπονομῆς κλπ.» ὡς ὅριον ἡλικίας τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐκπαιδευτικῶν κλπ. λειτουργῶν λογίζεται τὸ 65 ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν. Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς κατὰ τὴν περίπτωσιν α' τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Δ) τῶς δικαιουμένους συντάξεως, ἐφ' ὅσον ἐκ τοῦ Νόμου δὲν ὀρίζεται ὅριον ἡλικίας αὐτῶν.

* Ἀρθρον 12.

1. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Δ) τῶς τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ ἀπονομῆς πολιτικῶν συντάξεων κλπ.», ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἀνωτέρως μισθὸς βάσει τοῦ ὁποίου κανονίζεται ἡ σύνταξις τῶν ἀποχωρησάντων ἤδη Ἀνωτάτων Διευθυντῶν Ὑποθηκοφυλακείων λαμβάνεται ὁ μισθὸς τοῦ Προέδρου Ἐφετών, ἐφ' ὅσον οὗτοι κατὰ τὴν ἀποχώρησιν τῶν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἐλάβανον μισθὸν Ἐφέτου ὑπὲρ τὴν πενταετίαν.

2. Ὡς χρόνος ὑπηρεσίας Παρέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου λογίζεται καὶ ὁ χρόνος ὑπηρεσίας αὐτῶν ἐπὶ βαθμῷ Διευθυντοῦ Ὑπουργείου ἡ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὑπολογιζόμενος διὰ τὸν κανονισμὸν τῶν ἀποδοχῶν καὶ τῆς συντάξεως.

Ὁμοίως ὁ ἐν ὀργανικῷ βαθμῷ Διευθυντοῦ διανυόμενος χρόνος ὑπηρεσίας λογίζεται διὰ τὸν κανονισμὸν τῆς συντάξεως ὡς χρόνος ὑπηρεσίας ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ Παρέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου τῆς διατάξεως ταύτης ἐφαρμοζομένης ἐπὶ τῶν ὑπηρεσιῶν ὧν οἱ ὀργανικοὶ Διευθυνταὶ δύνανται νὰ διορισθῶσι Σύμβουλοι τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

3. Μόνιμοι Δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἀποσπασθέντες βάσει τοῦ Ν. 5580)32 παρὰ τῷ γραφείῳ Πρωθυπουργοῦ, ἀπομακρυνθέντες δὲ ὅπωςδήποτε μετὰ εἰκοσαετὴ πραγματικὴν δημοσίαν πολιτικὴν ὑπηρεσίαν δικαιούνται συντάξεως τριακονταπενταετοῦς συνταξίμου τοιαύτης ὑπολογιζομένης ἐπὶ τοῦ ἀμέσως ἀνωτέρω βαθμοῦ ἐκείνου ὃν ἔφερον κατὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν ἐφ' ὅσον ἐκέκταντο κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀποσπάσεως τῶν βαθμῶν τοῦλάχιστον Τμηματάρχου καὶ διετελέσαν παρὰ τῷ γραφείῳ τούτῳ ἐν ἀποσπάσει ὑπὲρ τὴν δετίαν.

4. Αἱ διατάξεις τῶν Ν. 1294 καὶ 2229 δι' ὧν ἀνεγνωρίσθη συντάξιμος ἡ ὑπηρεσία παρὰ τοῖς Τουρκικοῖς Δικαστηρί-

οις τῶν ἤδη ὑπηρετούντων δικαστικῶν θεωροῦνται ὡς μὴδέποτε κατάργηθείσαι.

5. Δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ στρατιωτικοὶ ἐν γένει ἀπομακρυνθέντες ἤδη τῆς ὑπηρεσίας λόγῳ νόσου καὶ ἔνακα φρενοελαθείας μὴ ἀσκήσαντες ἐντὸς τῶν νομίμων προθεσμιῶν τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα τῶν δύνανται νὰ ἀσκήσωσι τοῦτο ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, τηρουμένης τῆς διαδικασίας τῆς ὀριζομένης ὑπὸ τοῦ Διατάγματος τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ ἀπονομῆς πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων» ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως.

6. Δημόσιοι πολιτικοὶ ὑπάλληλοι μὴ δικαιούμενοι συντάξεως, συνεπεία ἐλλείψεως τῶν ἀπαιτουμένων κατὰ τὸν διορισμὸν ἢ ἐπαναδιορισμὸν αὐτῶν προσόντων, ἀποκτῶσιν ὅπωςδήποτε τὸ δικαίωμα τοῦτο, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας συνεπλήρῳσιν τὸν πρὸς σύνταξιν ἀπαιτούμενον κατὰ τὴν κειμένην Νομοθεσίαν χρόνον ὑπηρεσίας.

Εἰς τὰς διατάξεις τῆς ἀνωτέρω παραγράφου ὑπάγονται καὶ οἱ ἐξελθόντες ἤδη τῆς ὑπηρεσίας, τῆς συντάξεώς τῶν καταβαλλομένης ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἄρθρον 13.

Μέχρι τοῦ τερματισμοῦ τῆς πολεμικῆς περιόδου γενικῶς, ἐπιτρέπεται, ὅπως πάντα ἐν γένει τὰ ζητήματα τ' ἀφορῶνται τὸν τρόπον πληρωμῆς τῶν συντάξεων, ρυθμίζονται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δυναμένης νὰ διαταχθῇ, κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ, τῆς πληρωμῆς τῶν συντάξεων ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, εἰς τὰς οἰκογενεῖας τῶν συνταξιούχων, ἐκείνων, οἵτινες, λόγῳ τῶν ἐκ τοῦ πολέμου δημιουργηθέντων συνθηκῶν, δὲν δύνανται νὰ εἰσπράξωσιν αὐτοπροσώπως τὴν σύνταξιν αὐτῶν οὐδὲ νὰ διορίσωσι νομίμως πληρεξουσίου πρὸς τοῦτο.

Ἄρθρον 14.

Πᾶσι αἱ πρὸς τὸ Δημόσιον ὀφειλὰὶ αἱ προερχόμεναι ἐξ ὅπωςδήποτε ἀχρεωστήτως καταβληθείσης συντάξεως, εἰσπραττόνται κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, ἀνεξαρτήτως χρόνου βεβαιώσεως αὐτῶν.

Ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐκδοθεῖσαι ἀντίθετοι πρὸς τὴν ἀνωτέρω διάταξιν δὲν ἐκτελοῦνται.

Ἄρθρον 15.

1. Εἰς τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 66 τοῦ Διατάγματος τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ ἀπονομῆς πολιτικῶν καὶ στρα-

τιωτικῶν συντάξεων», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἐδαφίου 6 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2010)39, προστίθεται δευτέρα παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

«Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν συνδικαιούχον τῆς συντάξεως πρόσωπον λαμβάνει καὶ ἑτέραν σύνταξιν ἢ ἀποδοχὰς ἐκ τοῦ Δημοσίου Ὑπουργείου, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ τῆς προηγουμένης παραγράφου τοῦ ἐδαφίου τοῦτου λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ ἀνήκον ἐκάστῳ μερίδιον τῆς συντάξεως, ὡς τοῦτο καθορίζεται ὑπὸ τῶν ἐδαφίων 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 22, τῶν ἐδαφίων 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 23, τῶν ἐδαφίων 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 55 καὶ τῶν ἐδαφ. 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 56».

Τὸ ὑπόλοιπον τῆς συντάξεως ἐκπίπτειται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 16.

1. Ἡ πληρωμὴ τῶν συντάξεων τῶν κατὰλλομένων ἐκ τῶν Δημοσίων Ταμείων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς ἐνεργεῖται εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ συνταξιούχου ἢ τοῦ νομίμου εκπροσώπου τοῦτου μέσῳ τῶν ἐντεταλμένων πρὸς τοῦτο δημοσίων ὀργάνων.

2. Εἰς τ' ἀσχολούμενα μὲ τὴν κατὰ τ' ἀνωτέρω πληρωμὴν τῶν συντάξεων δημοσία ὄργανα καταβάλλονται ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1941, δι' ἐξόδα κινήσεως, δρχμαὶ πέντε δι' ἐκάστην κατ' οἶκον πληρωμὴν συντάξεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ὀκτωβρίου 1941.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Α. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ, Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ι. ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΗΑΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ὀκτωβρίου 1941.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

ΑΝΤ. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ